

Το Λάβαρο του Επαναστάσεως 1821

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 24 Μαρτίου 2016 19:43 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share < 2 Tweet < 1 Email < 0 Share < 6

Αξιολόγηση Χρήστη: ○○○○○ / 0

Χειρότερο ○ ○ ○ ○ ● Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Το Λάβαρο της Επαναστάσεως ή αλλιώς η πρώτη σημαία του νεότερου ελληνικού Έθνους ξεκινάει την ιστορία του πολύ νωρίτερα από το 1821. Όπως φαίνεται στον κώδικα της Μονής, το ιστορικό Λάβαρο ήρθε στη Μονή επί Ηγουμένου Τιμοθέου, ο οποίος ανήλθε στον ηγουμενικό θρόνο το 1735. Το έφερε ο Ιερομόναχος Νεόφυτος το 1737, όταν επανήλθε στην Αγία Λαύρα από το μετόχι των Παλαιών Πατρών.

Το 1779 επί Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Σωφρονίου, φέρεται σε κατάστιχο πενήντα περίπου αντικειμένων που εκλάπησαν από τον Ζένιο Χάρο και τους Αλβανούς το έτος 1773, στη διάρκεια επιδρομών. Σύμφωνα με τον κώδικα της Μονής, ο ηγούμενος Άνθιμος πήγε στη Ρούμελη, βρήκε που είχαν πουληθεί τα κλεμμένα από τη Μονή κειμήλια και τα αγόρασε. Μ' αυτόν τον τρόπο το λάβαρο επέστρεψε στη θέση του.

Το σχήμα του είναι επίμηκες ορθογώνιο (1,20 μήκος και 0,95 πλάτος) κι όχι -πως συνήθως τρίγωνο. «Πρώτον έφερε την Κοίμηση της Υπεραγίας ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας κεντισμένην δια μαγγάνου», στη μνήμη της οποίας τιμώνται και το Παλαιομοναστήρι και η νεότερη Μονή της Επαναστάσεως. Τυπολογικά δεν διαφέρει από τις συνηθισμένες αιογραφίες της Κοιμήσεως. Είναι φιλοτεχνημένο με έμπνευση, επιμέλεια και θρησκευτικό αίσθημα. Στο κέντρο εικονίζεται η Παναγία σε οριζόντια θέση. Πάνω από τη νεκρική κλίνη, ο Χριστός κρατά στα χέρια του σπαργανωμένο βρέφος, που συμβολίζει την ψυχή της Θεοτόκου. Τη σκηνή περιβάλλουν μορφές αγίων. Το επάνω μέρος της εικόνας καταλαμβάνουν Άγγελοι, οι οποίοι ενέχουν μετάλλιο, μέσα στο οποίο εικονίζεται η ψυχή της Θεοτόκου. Το υπόγραμμα είναι μεταξένιο σε κιτρινωπή απόχρωση. Τα πρόσωπα αποδίδονται έντεχνα με πολλές λεπτομέρειες και γι' αυτά έχει χρησιμοποιηθεί μετάξι απαλού χρώματος. Με χρυσά νήματα είναι κεντημένα τα ενδύματα, ενώ μικρά και μεγαλύτερα μαργαριτάρια σχηματίζουν το φωτοστέφανο της Θεοτόκου. Πυκνά θυσσανωτά κρόσσια από μετάξι σε βαθύ πορφυρό χρώμα έχουν ποικιληθεί με δύο σειρές μαργαριταριών, ενώ μαργαριτάρια έχουν επίσης προσραφεί στα κάθετα πλευρικά άκρα.

Το 1821 ήταν παραπέτασμα της Ωραίας Πύλης του τέμπλου, του ιστορικού λεγόμενου σήμερα ναού. Το 1826, που η Μονή πυρπολήθηκε από τον Ιμπραήμ, το λάβαρο και πάλι διασώθηκε από τους μοναχούς Αθανάσιο και Δανιήλ, οι οποίοι το μετέφεραν στο νησί Κάλαμο κοντά στην Ιθάκη.

Αξίζει εδώ μια μικρή λεπτομέρεια, που αποτελεί μια πρόσθετη μαρτυρία της μακράς ιστορίας του. Την κεφαλήν του προς τα αριστερά αγγέλου έχει διατρήσει τουρκική σφαίρα κατά τη διάρκεια της πολιορκίας των Καλαβρύτων.

Το λάβαρο συντηρήθηκε πολύ πρόσφατα (1993) με ιδιαίτερη προσοχή, επειδή ο χρόνος και οι κλιματολογικές συνθήκες είχαν αρχίσει να καταστρέφουν κλωστές και μετάξι και να το

αλλοιώνουν αισθητά. Σήμερα, ως σημαντικότερο κειμήλιο φυλάσσεται σε ειδική θήκη στη Μονή.

π. Α. Χ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ» ΜΑΡΤΙΟΣ 2002

Πηγή : http://www.egolpion.com/lavaro_1821.el.aspx

<http://choratouaxoritou.gr/?p=35557>